

בש"פ 3686/20 - נתן זאב גרוסמן נגד מדינת ישראל, שמואל אלישיב, אברהם מאיר טריגר, חיים יברוב, נתנאל שטמפר, שבתאי פיין, ישראל טרופר, משה ברילמן

בבית המשפט העליון

בש"פ 3686/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקש: נתן זאב גרוסמן

נגד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. שמואל אלישיב
3. אברהם מאיר טריגר
4. חיים יברוב
5. נתנאל שטמפר
6. שבתאי פיין
7. ישראל טרופר
8. משה ברילמן

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: עו"ד רווית צמח

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוקבתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"פ 8395-08-19 מבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו לבית המשפט המחוזי ירושלים.

2. המבקש טוען כי הוא מתגורר בירושלים וכי יהיה לו קשה להגיע לבית המשפט המחוזי תל אביב-יפולאור מצבו הבריאותי הסבוך.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, מבקשת המבקש לא עולה כי בכונתו להודות במיוחס לו בכתב האישום; ומשכך, פרשת ההוכחות צפויה לכלול את הופעתם של כ-140 עדי תביעה, אשר רובם מתגוררים בתל אביב, באזור המרכז ובאזור הצפון. כמו כן מציינת המשיבה כי בקשה זוהי להעברת מקום דיון בעניינו של נאשם אחר בפרשה זו נדחתה לאחרונה (ראו בש"פ 374/20 טריגר נ' גרוסמן(5.2.2020)).

4. המשיבה מוסיפה כי האישור הרפואי שצירף המבקש מעלה קשיים הנוגעים לעצם קיום הליך משפטי, ולפיכך הסעד בוודאי אינו בדמות העברת מקום הדיון למחוז שיפוט אחר.

5. סעיף 6(א) לחוקסדרהדיןהפלילי, [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". הוזה אומר: התביעה זכאית להגיש את כתב האישום לבית משפט שבאזור שיפוטו נעברה העבירה המיוחסת לנאשם. כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגישה התביעה את כתב האישום הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"דנט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, איננה חלוטה, שכן סעיף 78 לחוקבתי המשפט מסמיכנו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עירית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדין והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה אינו קל: כדי להרימו, על מבקש ההעברה לשכנענו כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו בש"פ 1116/04 ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

6. סבורני כי המבקש לא הרים את הנטל המוטל עליו. הקושי שעליו הוא מצביע, על אף שאין להקל בו ראש, איננו כדי להטות את מאזן הנוחות לטובת בירור ההליך בבית המשפט המחוזי ירושלים. זאת ועוד: הלכה היא עמנו כי העברת מקום דיון ללא הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו בש"פ 1085/11; בש"פ 1950/17 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)). המקרה דכאן איננו נמנה עם מקרים כאלה.

7. אני דוחה אפוא את הבקשה.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התש"פ (6.7.2020).

ש ו פ ט